

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Glasul Meu duios când ajunge la porți, porțile se deschid, și se deschide cartea cuvântului Meu și Mă primește în ea, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, pun masă de cuvânt pe pământ, și se unește cerul cu pământul prin venirea Mea cuvânt pe pământ, și toate se învederează în lumină, cele din cer și cele de pe pământ, căci am spus: «*Atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt*».

O, pace vouă, celor ce stați de strajă când Eu vin ca să grăiesc! Eu sunt lumina lumii, fiilor. Nu știu cei de pe pământ că Eu sunt lumina lumii. O, cum să știe ei aceasta, când ei fac și se fac ei lumină peste lume, și zic că aceasta înseamnă lumină?

Cobor cu masă de cuvânt și sunt cu cete de sfinți, iar ceata arhierilor slăvește cerește pe arhierul Nicolae, pe cel minunat prin dragoste de Dumnezeu și de oameni, pe cel purtat de Dumnezeu după voia Sa pe pământ.

Nu este viață mai frumoasă în oameni ca și cea de mânuță cu Dumnezeu după voia Sa. Așa l-am ales Eu Mie pe acest slujitor, care a stat drept pe picioare înaintea Mea după ce a fost slobozit din pântecul care l-a născut, și apoi s-a supus pentru creștere, și apoi a stat sub mâna Mea după voia Mea și s-a împlinit cu lucrarea sa acolo unde puneam Eu la lucru darurile de sus spre folosul celor credincioși, și mai ales al celor necăjiți pe pământ.

O, fiilor, încredințați-vă Domnului trebuințele cele pentru trup, ca să puteți încredința apoi pe cele ale Duhului, și uniți-vă cu Domnul prin dor, căci dorul de Dumnezeu e ca beția fără de sațiu când el trăiește în sufletul omului. O, învățați de la sfinți lucrarea nedefăimării, căci acest păcat, defăimarea, aduce împrăștiere de minte și rătăcire fără de povața cea pentru sfințenie în om, căci numai prin ascultare are omul povață peste el și povățuitor, care prin rugăciunea lui să-l păzească de toată ispita pe cel povățuit.

O, cei ce nu ascultă nu știu ce este binele cel pentru ei, căci aceștia defaimă binele lor, de vreme ce n-au povățuitor peste ei, iar când ajung în iad, o, numai atunci știu și văd după adevăr că este rai. O, numai cei ce plâng și suferă, numai aceia știu să caute pe Dumnezeu, iar aceia au în inimă nedefăimarea, căci au durerea lor.

Aș vrea să înțeleagă cei ce se împiedică pe calea lor cu Mine și cad de pe ea, aș vrea să creadă ei că păcatul defăimării îl aduce pe om la toată căderea, la toată rușinea, și nicidecum nu lucrează altfel acest păcat din om.

O, fiilor, vă învăț pe voi să vă păziți cu pază mare de păcatul defăimării de frați și de oameni, și să iubiți pentru aceasta vorbirea puțină, iar celor ce vi se spun, răspundeți-le cu puțin, ca unii care aveți în voi smerenie în cuget pentru descoperirea de la Dumnezeu a păcatelor voastre și a cunoașterii lor, așa încât când cineva vă spune vouă cuvânt de defăimare de frați și de oameni, voi să înțelegeți că vouă vă sunt descoperite păcatele voastre și aduse la cunoaștere. Când vin peste voi încercări de acest fel nu părăsiți smerenia, fiilor, nu părăsiți frații, nu părăsiți adunarea frățască. Rămâneți cu împărăția cerurilor în voi, că voi trebuie numai de la Domnul să luați și să purtați, căci împărăția cerurilor în om este vederea cea duhovnicească, iar aceasta este cu cei ce iubesc pe Domnul și îmbrăcați întru smerenie, fiilor. O, ce smerenie mai poate avea cel defăimător, și cel ce ascultă defăimări din gura celui ce defaimă? O, nu vine această încercare peste cei smeriți, ci vine peste cei șovăielnici și fără de smerenie, vine ca plată a nestatorniciei lor.

Lucrarea sfinților Mei e plină de smerenie, iar ei au grăit și grăiesc cu oamenii după neputința firii oamenilor, și chiar după neputința lor, și n-au defăimat și nu defaimă pe nimeni, iar Eu vă spun vouă acestea ca să știți voi cu cine să vorbiți, și cu cine să nu vorbiți, căci cei fără de smerenie sunt slabi de tot, și au pe minte și pe limbă păcatul defăimării de oameni, și nu știu nici măcar creștinii Mei cum să se ferească de acest păcat. Cei mai mari învățători împotriva

păcatului din om, și dintre om și om au fost sfinții Mei, și au fost ei vindecători prin smerenia lor, cu care se aplecau spre cei păcătoși ca să le facă lor lumină și salvare, căci dragostea când este în om nu caută ale sale, ci ale altora caută ea în toată vremea.

O, vino cu graiul duhului tău, vino în cartea cuvântului Meu, arhiereule sărbătorit acum. Eu, Domnul, îți dau cuvânt și lucru sfânt peste poporul cuvântului Meu, peste cel ce împarte pe cele din cer oamenilor. Bindecuvântat să fie lucrul tău cel din cer în ziua ta de serbare între sfinți. Amin.

— *Da, Doamne, ascultarea este cel mai mare dar pe care Tu îl lași peste om ca să lucreze cu el și peste el omul, căci cine ascultă pentru el ascultă, și nicidecum pentru cel de care ascultă. Da, Doamne, și bine este celui ce ascultă, o, Doamne.*

Îmi amintesc acum de Israel, care avea ascultare și supunere sub mâna mai-marilor poporului păgân în Egipt, la care ei trudeau din greu, și fiindcă aveau aplecare și jertfă Tu i-ai auzit pe fiii lui Israel când Te strigau sub greu, dar prin tot greul sub care stăteau supuși, ei erau tari, ei erau sănătoși, și nu era bolnav în seminția lor, și de la Dumnezeu venea tăria și sănătatea lor. O, iată ascultarea și aplecarea cu smerenie! Dar iată și altfel, căci dacă Dumnezeu a auzit plânsul lor și i-a eliberat din Egipt prin căpeteniile peste ei așezate de Domnul, ei au uitat apoi de credincioșie și n-au mai suferit sfatul cel de peste ei, și au dorit pe cele moarte, iarăși le-au dorit, și au cârtit apoi și au uitat pe Dumnezeu și s-au amestecat cu idolii și cu neamurile și s-au smintit de tot, și au defăimat cu dispreț și cu ocară pe căpeteniile lor, după ce Domnul a trimis spre ei cuvântul Său și i-a izbăvit pe ei prin semne și minuni, iar când au dat de libertate n-au mai ascultat, n-au mai crezut, căci s-au răzvrătit nemulțumiți de căpeteniile de peste ei și și-au pierdut mintea și toți au pierit, că n-au mai voit cu Dumnezeu.

Grăiesc despre ascultare și despre neascultare, ca și cum aş grăi despre binecuvântare și despre osândă, ca să înțeleagă oricine citește, să înțeleagă că ascultarea ține de credință și ține de smerenia inimii, o, Doamne. Grăiesc cu Tine dintre sfinți, Dumnezeul meu, că Tu m-ai așezat ascultător înaintea Ta încă de la nașterea mea și ai pus peste mine darul Tău în mijlocul oamenilor, iar eu am ascultat cu smerenie de duh de tot ce Tu mi-ai scos în cale să lucrez și să împlinesc. Auzeam multe și grăiam puține ca să nu greșesc, ca să nu gândesc cu rău sau cu defăimare de semeni, și mă așezam înaintea Ta și-Ți ceream să mă însoțești din cer cu bunătați, iar eu să le împart celor ce se găseau în strâmtorări, și mă temeam de slava de la oameni, ca nu cumva să mă pierzi prin acest păcat, și am stat dârz pentru numele Tău și pentru mărturisirea Ta, ca să Te bucuri de mine, Dumnezeul meu.

O, ce bine Îți este cu sfinții, Doamne! Cât de mult Îți descoperi prin ei adevărul și puterea Ta! Aceasta Te rog eu pentru poporul cuvântului Tău de azi, suie-Te cu el la înălțimea slavei Tale și ține-l unealtă a Ta înaintea oamenilor și înmulțește în mijlocul lui pe cele din cer, și purtător de cer să fie el peste tot pe unde treci cu el la vedere. Slăvește-l pe el mai mult decât pe Israel odinioară, căci este credincios, și e vremea să se bucure de Tine și Israel, care nu Te-a mai ascultat, care nu Te-a primit să vii și să fii Dumnezeul lui, căci el Te-a lepădat, Doamne.

O, ai grijă, ai grijă de neamul român, ai grijă de el mai mult decât ai avut de Israel, și ridică-l pe el Israel nou să fie, că poți, Doamne. Rugăciunile sfinților Tăi să stea înaintea Ta, și prin ele desăvârșește-Ți slava! O, ascultă, Doamne, ascultă de sfinții Tăi, că a venit această vreme, Doamne al sfinților. Amin.

— O, arhiereule sărbătorit, mare a fost învățătura ta în ziua aceasta, și mai ales pentru cei ce au căzut din bărcuța Mea pentru că au cârtit, pentru că au defăimat și au pus ocară și dispreț asupra căpeteniilor lor, ca și Israel când după ce a plecat din Egipt spre Canaan n-a mai ajuns, din pricina păcatului defăimării asupra căpeteniilor lor, și mai ales al neascultării de cuvântul care a venit să-i vindece de robia cea din Egipt, din lumea cea plină de idoli.

O, fiilor învățați din cer, luați aminte! O, dar luați aminte voi, cei ce ați lepădat înapoi cuvântul Meu și turma Mea de nou Ierusalim și v-ați întors în lume. Căiți-vă de păcatul defăimării

de frați, căci voi de aceea ați căzut din brațul Meu ocrotitor, și nu v-ați mai așezat înapoi. Iată, din cuvintele voastre v-ați ales să fiți ceea ce sunteți voi acum, departe de voia Mea, departe de cuibul Meu cu fii. O, veniți-vă în fire! Curățiți-vă de păcatul defăimării, fiilor. Dar unde să mergeți să vă curățiți? Unde găsiți voi apă ca să vă spălați de păcatul defăimării asupra poporului cuvântului Meu și a căpeteniilor lui? Că iată ce v-a făcut acest păcat, și ce vă mai face el încă! V-am învățat ca un Părinte milos și v-am spus să vă mușcați limba când vă vine pe limbă păcatul defăimării și al cârtirii. O, n-ați ascultat așa, iar Eu plâng după voi, plâng cu rușine, căci diavolul se bucură, după ce v-a biruit prin însăși voia voastră, fiilor, că nici diavolul nu face mai mult decât îi este omului voia. O, pocăiți-vă, căci voi ați defăimat obrazul Meu!

Iar voi, cei statornici și sănătoși în credință, întăriți-vă, fiilor, întru smerenia inimii mereu, mereu. Osândiți-vă pe voi înșivă mereu, mereu, iar pe altcineva niciodată, măi fiilor, că iată cât de primejdios este să faci altfel cel ce crede pe Dumnezeu. O, pace vouă! Întăriți pacea și așezarea dintre Mine și voi, și aveți grijă de aceasta, și întăriți-i pe toți la fel să facă, dacă vor să stea și să nu cadă.

Acum binecuvântată să fie ieșirea voastră înaintea oamenilor cu slava Mea de peste voi pentru vestirea Crăciunului, căci Eu sunt Crăciunul, Eu sunt Creatorul, și vă voi slăvi pe voi, și mulți vă vor privi și se vor bucura și vă vor ferici că sunteți ai Mei.

O, fiilor, răspundeți la chemare și mergeți cu colindele și fiți frumoșii Mei și fiți mieluții Mei. Mergeți și împărțiți bucurie, că bucurie voiesc să fac cu voi peste pământ.

O, pace vouă! Mă bucur de toată învățătura Mea, pusă la voi pe masă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2015